

El Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona (PRBB), recentment inaugurat, treballarà a ple rendiment a final d'any, quan tindrà mil científics ocupats en algun dels cinc centres de recerca que hi conviuran: l'Institut Municipal d'Investigació Mèdica (IMIM), el Departament de Ciències Experimentals i de la Salut de la Universitat Pompeu Fabra (CEXS UPF), el Centre de Regulació Genòmica (CRG), el Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona (CMRB) i l'Institut d'Alta Tecnologia (IAT). Llavors, l'edifici dissenyat pels arquitectes Manel Brullet i Albert de Pineda –que el seu director, Jordi Camí, compara amb “un vaixell amb la proa mirant el mar”– hauria de generar prou recerca científica per esdevenir el buc insígnia del projecte de la Barcelona científicotecnològica i un dels principals vaixells de la flota de la bioregió de Catalunya, que inclou també el supercomputador MareNostrum, els centres de recerca de les universitats i els hospitals catalans, el Parc Científic de Barcelona, la indústria sanitària i el Laboratori de llum de Sincrotró que s'ha de construir prop de la Universitat Autònoma. Això van explicar, en la inauguració del PRBB, l'alcalde de Barcelona, Joan Clos –que va recordar que el 2007 la ciutat celebrarà l'any de la ciència– i el president de la Generalitat, Pasqual Maragall.

L'estratègia institucional. Davant del bo i millor de la comunitat científica –asseguda al flamant Auditori del PRBB– i dels treballadors del nou Parc –que veien i escoltaven els parlaments inaugurals gràcies a una pantalla gegant instal·lada en una plaça interior de l'edifici–, Clos va explicar que l'Ajuntament dóna suport a la ciència, però la focalitza en quatre àmbits: en primer lloc, l'estudi de les noves energies, amb l'aposta pel Campus del Besòs de la UPC, que col·laborarà amb el Laboratori del Sincrotró i amb l'empresa privada –Clos va citar Gas Natural i Endesa, cosa que va despertar rumors i somriures entre els treballadors del PRBB–; en segon lloc, la investigació aeronàutica, on haurien de col·laborar les universitats amb la indústria aeronàutica de Tolosa de Llenguadoc i la indústria catalana de l'automòbil que, segons Clos, “s'introdueix en l'engi-

La façana de l'edifici del Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona que mira al mar. Els arquitectes Manel Brullet i Albert de Pineda l'han cobert de cedre roig.

La recerca biomèdica atraca a Barcelona

El Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona tindrà, cap a final d'any, un miler de científics treballant-hi. És un altre pas per fer de la ciutat el centre d'una bioregió.

nyeria aeronàutica”, i, en tercer lloc, la biomedicina, amb el PRBB al capdavant.

El president Maragall també va esmentar Tolosa per descriure el que ha d'esdevenir Barcelona –“El PRBB ha de ser un centre de referència en biomedicina com Tolosa ho és per a la indústria aeronàutica”– i així connectar

amb la seva defensa de l'euroregió aplicada, en aquest cas, a l'àmbit científic del Parc: la bioregió de Catalunya.

L'any 2001 la idea del Parc va rebre l'impuls decisiu del Departament d'Universitats de l'últim Govern de Jordi Pujol –amb Andreu Mas-Colell de conseller– i el vistiplau de l'Ajuntament de Barcelona de Joan Clos, que li

va reservar un lloc privilegiat al costat de l'Hospital del Mar.

S'hi han invertit 110 milions d'euros, finançats per aquestes dues institucions, a més de la Universitat Pompeu Fabra i del Ministeri d'Educació, però el funcionament de tots els grups està calculat en uns 60 milions d'euros anuals, tot i que, segons Jordi Camí, els Centres de Recerca aconsegueixen contractes amb empreses que en financen el 40%.

Recerques diferents i convergents. El Parc de Recerca Biomèdica, ubicat al front litoral barceloní, mira de concentrar tants grups de recerca com sigui possible per crear sinergies entre uns i altres. El Consorci del Parc té com a missió promoure la "màxima coordinació científica" entre aquests grups i també "el desplegament d'instruments per a la transferència de tecnologia del coneixement obtingut", és a dir, facilitar que les empreses biotecnològiques s'aprofiten del treball que s'hi fa. Més

Al centre, el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall parla amb la ministra d'Educació, Mercedes Cabrera. El director del Parc, Jordi Camí, és el tercer per l'esquerra.

concretament, el PRBB vol tancar acords amb empreses dels àmbits farmacèutic i biotecnològic.

Tots els centres comparteixen serveis científicotècnics, que van des dels recursos bioinformàtics fins a unitats de microscopia electrònica avançada i serveis de genòmica, de proteòmica i de síntesi de pèptids.

L'àmbit de les recerques que s'hi desenvolupen és tan divers com ampli. Al Parc coincideixen grups tan semblants com la Unitat de Recerca en Informàtica Biomèdica de l'IMIM i el grup de Bioinformàtica i Genòmica del Centre de Regulació Genòmica. Però també hi conviuen grups tan diferents com la Unitat de Recerca en Infància i Entorn —que estudia, entre moltes altres coses, els efectes del consum de drogues

durant l'embaràs— o el grup del Centre de Medicina Regenerativa, que estudia el desenvolupament del cor del peix zebra per treure'n conclusions sobre els mecanismes cel·lulars i moleculars que regulen la formació del cor dels vertebrats i, per tant, dels humans. Dues recerques molt diferents que, en canvi, poden trobar un punt de convergència si hi ha diàleg i trobada entre els seus investigadors.

Aquest funcionament segueix el model d'altres centres de recerca capdavanter establerts a Europa i als Estats Units, institucions que volen esdevenir veritables clústers científics i alhora empènyer la creació de clústers empresarials que aprofiten el seu treball.

Alex Milian